

УЛОФ ФОН ДАЛИН БАСНЯ БЕЗ ПРИЛОЖЕНИЕ

Превод от неизвестен език: Антоанета Приматарова-Милчева, —

chitanka.info

„Кълна се — Малин рече с плам —
във всичко, без да ме е срам,
че Пер единствен е в света,
за който имам място във гръдта.
На танци винаги е най-чевръст,
в поклоните от него няма по-добър околоръст.
Затуй на всички други слагам вече кръст!“

Не щеш ли, Мортен зърна тя.
От чара му главата ѝ се завъртя.
С шикозна шапка на глава,
спечелва всекиго със своите слова.
„По дяволите Пер — тя рече. — Прав му път!
Мъжете с маниери днес са кът.
Виж, Мортен — е това е то за мен мъжът!“

Не щеш ли срещна Нисе тя тогава,
а той, усмихне ли се, всекиго пленява.
Със дяволии, със закачки и лъжи
компаниите будни до зори държи.
„По дяволите — рече тя. — И Мортен ми додея.
По Нисе аз сега така копнея.
Сред смях и веселби край него искам да живея!“

Не щеш ли господин Йохан се появи,
в крак с модата той винаги върви.
С осанка стройна в лъскав фрак
и буйни къдри, къдрени кой знае как.
„По дяволите! — рече тя. — Да скъсам с Нисе днес реших.
Йохан е благороден, него искам за жених.
Нов господар на своето сърце открих!“

Възможно е лишените от слух и взор да оздравеят,
но бузите повехнали не ще заруменят.
Градината прастара ще се възроди,
ала момата застаряла не ще се подмлади.
Изнизаха се дните и годините така,

повехна Малин на лице и на снага,
а никой не поиска нейната ръка.

Тогава появи се Пер,
най-първият отритнат кавалер,
белязан от съдбата с черен знак:
отрязан бе единият му крак.
„Ах, скъпи Пер! — възкликна Малин с плам. —
Изгарям от любовен огън — ах! — все тъй голям!
Ела при мен, аз твоя съм... Не стой тъй ням!“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.